

Macabra processó de condemnats

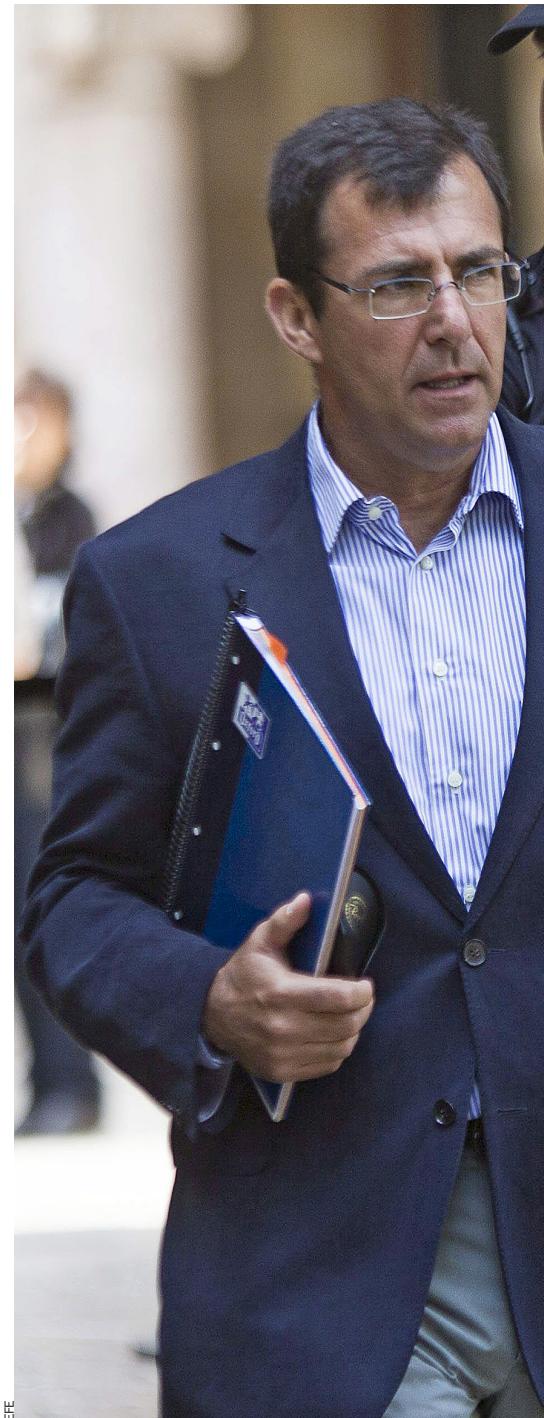
De sobte s'ha ampliat enormement la llista d'ex-polítics illencs en processó per a entrar a la presó per condemnes relacionades amb la corrupció.

Maria Antònia Munar esperava la setmana passada el resultat del seu recurs de súplica que havia presentat el seu misser. Aquest recurs havia de ser vist per uns magistrats diferents dels que l'havien enviat a la presó. Per tant, era possible que fos atès i que Munar fos excarcerada. En el moment de tancar aquesta edició, la resolució encara no s'havia elaborat. No sol ser habitual que aquests recursos siguin atesos. Però l'advocat de l'ex-presidenta del Consell de Mallorca, d'Unió Mallorquina i del Parlament de les Illes Balears confiava que els seus arguments trobarien comprensió en els jutges. L'argumentació, essencialment, consistia a negar qualsevol possibilitat de fuga de Munar, a considerar desproporcionada la presó preventiva pel delictes —que “no provoca inseguretat ciutadana”— i a insistir que Munar ja no pot alterar o fer desaparèixer proves de cap mena. A més, la reclusa es mostrava disposada a portar sempre, si la deixaven sortir, una polsera de control a distància per a estar sempre localitzable.

Munar és no solament un dels membres de l'antiga direcció d'UM que han hagut d'entrar a la presó. La desolació entre els militants d'aquest partit veient el que veuen és absoluta. Deixant a part l'opinió que els mereix l'aplicació de la justícia, la possibilitat que faci parts o quarts, o qualsevol altra consideració, “el que fa molt de mal, personalment, anímicament, psicològicament, és veure'ls entrar a la presó”, diu un ex-càrrec. Una macabra processó que no s'aturarà, per ara.

Buils i Nadal a la presó. Munar entrava a la presó quan el seu amic i ex-secretari general d'UM, Bartomeu Vicens, ja feia tres anys que s'hi estava. Vicens va rebre, al cap de dos dies d'haver-hi entrat Munar, un amic seu, també ex-dirigent del partit i ex-conseller de Turisme amb Francesc Antich de president, Francesc Buils. Buils era considerat com un possible delfí de Munar a UM i va ser designat per ella per a ocupar la Conselleria de Turisme el 2007 en el Govern d'Antich. A causa de les guerres internes hagué de dimitir de conseller i cedir el lloc a Miquel Nadal. Acusat d'haver pagat diners públics des de la conselleria (uns quinze mil euros) en canvi de favors polítics en la guerra pel poder intern a UM, fou condemnat en primera instància; fa tres setmanes el Tribunal Suprem confirmà la pena de tres anys de presó que li havia imposat l'Audiència de Palma. Buils entrava a la presó dos dies després d'haver estat encarcerada la seva amiga i ex-presidenta Munar.

L'estranya processó d'ex-alts càrrecs polítics d'UM cap al penitenciari no s'acabava aquí. El Tribunal Suprem, gairebé al mateix temps que se sabien la condemna definitiva per a Buils i el pas rere els barrots de Munar, feia pública la pena ferma per a Miquel Nadal: quatre anys de presó. El motiu és considerar-lo culpable, com Buils, d'haver pagat diners públics per a una feina no feta (13.000 euros), uns diners que en realitat tenien com a finalitat pagar favors polítics en la lluita pel poder intern d'UM. La duresa de la

L'ex-president d'UM i ex-conseller de Turisme de Francesc Antich, Miquel Nadal, entrava a la

pena contrasta en tots dos casos amb la baixa quantitat de diners que mal usaren ambdós polítics, per la qual cosa és probable que la defensa respectiva presenti recursos perquè el seu client surti de la presó. Tot i això, fonts jurídiques consultades per aquest setmanari remarquen que “el que és greu és el concepte” d'usar diners públics per a finalitats espúries, “encara que no

presó la setmana passada. Francesc Buils hi va entrar dos dies després que Maria Antònia Munar.

siguin gran quantitats”; per tant, no cal donar per segura l’excarceració, sobretot “perquè tenen casos pendents”.

Miquel Nadal, com el lector d’aquest setmanari deu recordar, va aspirar, el 2007, a ser batlle de Palma; llavors fou nomenat segon conseller de Turisme del govern de Francesc Antich fins que hagué de dimitir el 2009, envoltat dels escàndols de corrupció que comença-

ven a afectar greument el seu partit. El desembre del 2007 va ser elegit president d’UM per a substituir Munar. Era un polític molt ambiciós. En una conversa amb aquest setmanari, just abans de les eleccions autonòmiques i locals d’aquell any, confessà, sense gens ni mica d’humilitat, que era el polític “que sap més” de treure vots i que estava “segur” d’aportar la major

part “dels vots d’UM” a les eleccions immediates, per la qual cosa estava destinat a liderar el partit. Divendres de la setmana passada se li acabava el termini que l’Audiència li havia imposat per a entrar voluntàriament a la presó.

Munar, Vicens, Nadal i Buils ja han conegut el penitenciarí palmèsà. Però podria ser ben bé que no siguin els únics, entre els ex-dirigents d’UM, que

L'ex-conseller d'Indústria i Comerç de Jaume Matas, a més d'ex-líder del PP eivissenc, Josep Juan Cardona, ha estat condemnat a 16 anys de presó per corrupció.

tinguin la desgràcia de conèixer-lo. Sense anar més enfora, qui fou president del partit entre el 2008 i el 2009, Miquel Àngel Flaquer, també va ser condemnat a un any en el judici pel cas *Can Domenge*, el que va portar Munar a la presó. Com que no té antecedents i la pena és inferior a dos anys, de moment s'estalvia d'entrar rere dels barrots. Però una condemna més en els judicis que té pendents, com a mínim dos, fàcilment podria suposar que fos empresonat. Igualment, els que han patit presó tenen pendents uns altres judicis i casos que els podrien enfosquir encara molt més el seu horitzó judicial.

Un conseller de Matas, condemnat. La processó de condemnats cap a la presó protagonitzada per ex-dirigents polítics illencs no és exclusiva dels que havien portat la direcció d'UM. La setmana passada l'Audiència de Palma emetia la sentència que condemnava a 16 anys de presó el qui havia estat conseller d'Indústria i Comerç del govern de Jaume Matas (2003-2007), Josep

Juan Cardona. A més, els principals col·laboradors seus al capdavant de la conselleria (Antònia Ordinas, Kurt Viane i Felipe Ferré) també han estat penats amb una condemna entre tres i cinc anys. L'Audiència considera "increïble" que Cardona, com va voler fer creure durant el judici, no tingués tota la informació ni plena consciència de l'existència d'una trama organitzada a la seva conselleria per a "saquejar" diners públics. Els magistrats ho consideren tan increïble que el condemnen per ser ell la direcció, el cap, d'aquesta trama que provocà un forat a les arques públiques balears de vuit milions d'euros. L'Audiència diu que "no solament no desconeixia el que passava, sinó

Buils, Nadal i Munar han ingressat a la presó, on també hi ha Josep Juan Cardona

que ordenava i exercia activament un control sobre tot el que es feia".

La condemna a 16 anys de Cardona és la més severa que hagi rebut cap ex-polític per casos de corrupció a les Balears. L'ex-conseller va ser un dels puntals del PP a Eivissa i sempre comptà amb la confiança política de Matas. Inicià la carrera política el 1991 al seu municipi natal, Sant Antoni (Eivissa), on fou regidor fins el 1993, quan el PP el designà candidat al Senat. Obtingué l'acta en les eleccions generals d'aquell any. Quan Matas va ser president per primer cop (juny del 1996), després de defenestrar el seu company de partit al capdavant del govern (Cristòfol Soler), nomenà Cardona com a conseller de Comerç i Indústria, càrrec que li tornà oferir en tornar a ser investit president, el 2003. Cardona era l'home fort del PP eivissenc. El 2008 esclatà el cas de corrupció anomenat Scala, en el qual Antònia Ordinas, alt càrrec de la conselleria de Cardona, es féu famosa per haver amagat un quart de milió d'euros en una capsella vella de Cola Cao que havia enterrat al jardí de casa seva. Ordinas ho confessà tot al jutge instructor; a partir d'aquí s'elaborà l'acusació contra la resta dels ara condemnats per haver creat una xarxa amb vista a apropiarse els diners públics. Cardona sempre ha defensat que ell mai no va "tocar" cap cèntim il·legítimament.

El mateix dia de la sentència, la Fiscalia va demanar la vista per a la petició de presó preventiva incondicional per a Cardona. Els magistrats la convocaren per a l'endemà. El resultat fou el mateix que amb Munar. Els jutges acceptaren la petició de la Fiscalia i ordenaren presó immediata per a Cardona. La decisió va ser comunicada al jutjat d'Eivissa on s'havia citat l'exconseller de Matas. El dia 30, passades les dues de l'horabaixa, ho comunicaven a l'interessat, que abandonà l'edifici escortat per dos guàrdies civils que el conduïren a la presó.

Ara a les Illes hi ha uns quatre-cents cinquanta imputats en casos de corrupció política. Els polítics implicats són del PP, d'UM, del PSOE i del PSM. Amb tanta reserva es pot assegurar que la macabra processó dels condemnats no ha acabat, ni de bon tros.

Miquel Payeras